

SPREJETA BESEDILA

P8_TA(2016)0503

Izvajanje skupne zunanje in varnostne politike (člen 36 PEU)

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 14. decembra 2016 o izvajanju skupne zunanje in varnostne politike (2016/2036(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju letnega poročila Sveta Evropskemu parlamentu o skupni zunanji in varnostni politiki (SZVP),
- ob upoštevanju členov 21 in 36 Pogodbe o Evropski uniji (PEU),
- ob upoštevanju Ustanovne listine Organizacije združenih narodov (OZN),
- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju,
- ob upoštevanju izjave podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko o politični odgovornosti,
- ob upoštevanju skupnega delovnega dokumenta služb z dne 21. septembra 2015 o enakosti spolov in krepitvi vloge žensk: spreminjanje življenj deklet in žensk prek zunanjih odnosov EU v obdobju 2016–2020 (SWD(2015)0182),
- ob upoštevanju govora predsednika Komisije Jean-Clauda Junckerja o stanju v Uniji z dne 14. septembra 2016,
- ob upoštevanju globalne strategije za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije, ki jo je 28. junija 2016 predstavila podpredsednica Komisije/visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko Federica Mogherini, in njenih predlogov na neformalnem srečanju ministrov za zunanje zadeve v Bratislavi 2. septembra 2016,
- ob upoštevanju sklepov vrha v Bratislavi 16. septembra 2016,
- ob upoštevanju rezultatov neformalnega srečanja ministrov EU za obrambo v Bratislavi 27. septembra 2016,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. junija 2016 o operacijah v podporo miru –

sodelovanje EU z OZN in Afriško unijo¹,

- ob upoštevanju skupne izjave o prihodnosti Evrope, ki so jo ministri za zunanje zadeve držav weimarskega trikotnika Frank-Walter Steinmeier (Nemčija), Jean-Marc Ayrault (Francija) in Witold Waszczykowski (Poljska) podali v Weimarju 28. avgusta 2016,
 - ob upoštevanju francosko-nemške pobude o obrambi iz septembra 2016 z naslovom „Prenova SVOP“,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve ter mnenj Odbora za proračun in Odbora za kulturo in izobraževanje (A8-0360/2016),
- A. ker se Evropska unija sooča z notranjimi in zunanji izzivi, ki so brez primere in vključujejo meddržavne konflikte, propad držav, terorizem, hibridne grožnje, kibernetiko in energetska negotovost, organizirani kriminal in podnebne spremembe; ker se bo EU na nove izzive lahko učinkovito odzvala le, če bodo njene strukture in države članice sodelovale v skupnih in resnično usklajenih prizadevanjih v okviru skupne zunanje in varnostne politike (SZVP) ter skupne varnostne in obrambne politike (SVOP);
- B. ker je EU sedaj obkrožena z nizom žarišč nestabilnosti, saj velik del Bližnjega vzhoda in severne Afrike zajemajo etnični in verski konflikti ter vojne, v katerih posredno sodelujejo večje sile, povsod po regiji pa se širijo teroristične skupine, kot sta tako imenovani Islamska država/Daiš in fronta Džabat Fatah Al Šam; ker Al Kajda izkorišča varnostno praznino v regiji Bližnjega vzhoda in severne Afrike, da bi se okrepila, njena predanost globalnemu džihadu pa se ni zmanjšala;
- C. ker imajo ti konflikti neposredne in resne posledice za varnost in blaginjo državljanov EU, saj je njihov vpliv vedno bolj čutiti tudi v EU, bodisi v obliki terorizma in množičnih tokov beguncev bodisi v obliki kampanj dezinformiranja, ki so usmerjene v delitev naših družb;
- D. ker se Evropa srečuje z grožnjo terorizma na svojem ozemlju; ker nedavni teroristični napadi, ki so jih v evropskih mestih izvršili radikalni džihadisti, povezani z Islamsko državo/Daišem, sodijo v celostno strategijo te skupine in dopolnjujejo kopensko vojno v Siriji, Iraku in Libiji, gospodarsko vojno zoper turistično industrijo v severni Afriki ter spletno propagando in kibernetične napade; ker več tisoč državljanov EU, ki so se pridružili takim terorističnim skupinam, pomeni vse večjo grožnjo naši varnosti doma in drugje po svetu;
- E. ker agresivna Rusija še naprej krši suverenost in neodvisnost svojih sosed ter odkrito izpodbija evropski in svetovni mir in varnostno ureditev; ker je današnja Rusija vse bolj avtorska in je bolj agresivna do svojih sosed kot v katerem koli obdobju od razpada Sovjetske zveze leta 1991; ker je v uradni ruski propagandi zahod prikazan kot nasprotnik in ker poskuša dejavno spodkopati enotnost v Evropski uniji in skladnost v čezatlantskem zavezništvu, bodisi s kampanjami dezinformiranja bodisi z zagotavljanjem finančne podpore evroskeptičnim in fašističnim skupinam v Uniji in državah kandidatkah;

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0249.

Nadaljevanje zgodbe o uspehu EU: preobrazba z ukrepanjem

1. opozarja, da je Evropska unija eden od največjih dosežkov v evropski zgodovini in da je transformativna moč EU prinesla mir, stabilnost in blaginjo njenim državljanom ter njenim sosednjim državam, od katerih so mnoge postale države članice EU; poudarja, da EU ostaja največja gospodarska sila, najbolj velikodušna donatorka humanitarne in razvojne pomoči ter je v ospredju svetovnih večstranskih diplomatskih prizadevanj glede vprašanj, kot so podnebne spremembe, mednarodno pravosodje, neširjenje orožja za množično uničevanje in človekove pravice; poziva k povečanju prepoznavnosti ukrepov EU na teh področjih;
2. meni, da sedanja notranja in zunanja kriza predstavlja tudi priložnost za EU, če jo bo uporabila za izboljšanje svojega delovanja in sodelovanja; meni, da je zaradi trenutnih izzivov potrebna reforma, s katero bo EU postala boljša in bolj demokratična ter bo sposobna uresničiti pričakovanja svojih državljanov; opozarja, da evropski državljani razumejo učinkovito skupno zunanjo in varnostno politiko kot prednostno področje delovanja EU ter da gre za eno od področij, na katerih lahko evropsko sodelovanje prinese največ dodane vrednosti; zato poudarja, da morajo države članice spremeniti svojo miselnost, saj je dandanes razmišljanje o zunanji politiki in varnosti skozi ozko nacionalno prizmo zastarelo; je prepričan, da nobena od držav članic sama ne more premagati katerega koli izziva, ki je danes pred nami; je trdno prepričan, da je ranljivost EU neposredna posledica nepopolnega povezovanja in premajhnega usklajevanja; poudarja, da so procesi povezovanja, kakršen je EU, potrebni zaradi globalizacije in večpolarnosti; poziva države članice, naj končno pokažejo zadostno raven enotnosti, politične volje in medsebojnega zaupanja, da bi omogočile usklajeno uporabo razpoložljivih orodij za uveljavljanje naših interesov in vrednot; ponovno poudarja, da je EU lahko močen globalni akter in da se lahko drugim večjim silam postavi ob bok le, če vse države članice nastopajo enotno in ukrepajo skupaj v okviru čvrste zunanje in varnostne politike EU;
3. pozdravlja časovni načrt in zaveze z vrha v Bratislavi ter pričakuje konkretne zaveze držav članic za izvajanje časovnega načrta;
4. želi opomniti, da morajo biti zunanje politike Unije skladne med seboj, pa tudi z drugimi politikami z zunanjo razsežnostjo, in da si je treba še naprej prizadevati za cilje, opredeljene v členu 21 Pogodbe o Evropski uniji; ugotavlja, da bi morala biti krepitev odpornosti eden glavnih ciljev SZVP, za to pa je potreben celovit pristop, v katerem se različni sektorji z uporabo širokega niza diplomatskih, varnostnih, obrambnih, gospodarskih, trgovinskih, razvojnih in humanitarnih instrumentov, pa tudi rastoče soodvisnosti na področju energetske varnosti, zoperstavijo tradicionalnim pristopom k zunanji in varnostni politiki; meni, da bi morala biti SZVP odločnejša in učinkovitejša ter v večji meri temeljiti na vrednotah; poudarja, da je skladnost politike za razvoj edinstveno orodje za doseganje celovitega operativnega pristopa EU v skladu s cilji Agende za trajnostni razvoj do leta 2030;
5. pozdravlja sprejetje nove trgovinske strategije Komisije „Trgovina za vse“, katere cilj je krepitev vloge človekovih pravic v trgovinski politiko in uporaba položaja EU kot trgovinskega bloka za spodbujanje človekovih pravic v tretjih državah; poudarja, da bosta za to potrebna popolna usklajenost in dopolnjevanje trgovinskih in zunanjepolitičnih pobud, vključno s tesnim sodelovanjem med različnimi generalnimi direktorati, Evropsko službo za zunanje delovanje (ESZD) in organi držav članic; poudarja, da je pomembno, da skupina komisarjev za zunanje delovanje, ki ji

predseduje podpredsednica Komisije/visoka predstavnica, da zagon izvajanju celovitega pristopa; poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico, naj o delu te skupine redno poroča Evropskemu parlamentu; poziva delegacije EU, naj izvajajo skupno načrtovanje programov na vseh področjih politike zunanjega delovanja, da bi preprečili podvajanje, prihranili denar, povečali učinkovitost in odkrili morebitne pomanjkljivosti;

6. priznava, da bi lahko podnebne spremembe resno vplivale na regionalno in svetovno stabilnost, saj globalno segrevanje vpliva na spore v zvezi z ozemljem, hrano, vodo in drugimi viri, slabi gospodarstva, ogroža regionalno varnost in je vir migracijskih tokov; spodbuja EU in države članice, naj razmislijo tudi, kako lahko v vojaško načrtovanje na nacionalni ravni in ravni EU vključijo strategije za prilagajanje na podnebne spremembe in kakšne bi bile ustrezne zmožnosti, prednostne naloge in odzivi;
7. poziva Evropsko komisijo in države članice, naj okrepijo svoje zmogljivosti za boj proti kampanjam dezinformiranja in propagande, ki dosegajo ljudi v EU in njenih sosedah; poziva institucije EU in države članice, naj priznajo, da sedanja informacijska vojna ni samo vprašanje zunanje politike EU, temveč tudi notranje; obžaluje, da EU ni sposobna obveščati evropske javnosti in ji ustrezno predstaviti ukrepov, zaslug in dosežkov skupne varnostne in obrambne politike; poziva Svet, Komisijo in države članice, naj dosežejo večjo odgovornost in prepoznavnost zunanjega delovanja EU in tako odpravijo to pomanjkljivost;
8. priznava, da gre pri informacijski in kibernetiski vojni za nameren poskus destabilizacije in diskreditacije političnih, gospodarskih in socialnih struktur na državni in nedržavni ravni; v zvezi s tem poudarja, da je treba kibernetško varnost in kibernetško obrambo nujno vključiti v vse notranje in zunanje politike EU in v njene odnose s tretjimi državami; poziva države članice, naj vzpostavijo avtomatiziran sistem za izmenjavo informacij o kibernetških in hibridnih grožnjah in napadih; poziva EU, naj v mednarodnih forumih zagovarja stališče, da je osrednja infrastruktura odprtega svetovnega interneta nevtralno območje; je tudi prepričan, da bi morala EU sodelovati s svojimi partnericami in povečati pomoč za krepitev zmogljivosti na področjih kibernetške varnosti in boja proti kibernetiski kriminaliteti in kibernetškemu terorizmu;
9. opozarja na zavezo EU, da bo razvila skupno zunanjo in varnostno politiko na podlagi načel demokracije, pravne države, univerzalnosti in nedeljivosti človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter v skladu z Ustanovno listino OZN in mednarodnim pravom; opozarja na akcijski načrt EU za človekove pravice in demokracijo, ki poudarja, da je pomembno, da EU svoje politike na področju človekovih pravic in enakosti spolov vključi v misije in operacije kriznega upravljanja opozarja na pomen tako imenovane klavzule o človekovih pravicah, ki je od začetka 90. let prejšnjega stoletja vključena v vse okvirne sporazume, podpisane s tretjimi državami;
10. opozarja, da je širitvena politika ena od najuspešnejših politik EU, ki je prispevala k zagotavljanju stabilnosti, demokracije in blaginje na evropski celini; zato ponovno izraža svojo odločno podporo procesu širitve, pod pogojem, da se izpolnjujejo kopenhavnska merila, vključno z zmogljivostjo vključevanja; poudarja, da je treba povečati sodelovanje med EU ter državami kandidatkami in potencialnimi kandidatkami na področjih, kot so migracije, varnost, boj proti terorizmu in organiziranemu kriminalu ter boj proti trgovini z ljudmi; poziva države kandidatke, naj si kar najbolj prizadevajo za uskladitev s SZVP/SVOP Evropske unije;
11. poudarja zavezo EU mednarodnemu redu, ki temelji na pravilih, in učinkovitemu

multilateralizmu pod vodstvom OZN; priznava, da sta EU in OZN od leta 2003 strateški partnerici pri ohranjanju miru in obvladovanju kriz; spodbuja EU in države članice, naj podpirajo mirovna prizadevanja OZN in sodelujejo z njo pri krepitvi zmogljivosti regionalnih organizacij, zlasti Afriške unije, za mirovna prizadevanja ter upoštevajo mirovno pomoč za Afriko; poziva države članice EU, naj v vojaškem in policijskem smislu prispevajo znatno več k mirovnim misijam OZN; pozdravlja zavezanost globalne strategije EU zvezi NATO kot temelju evropske kolektivne varnosti ter krepitvi OZN kot podlage mednarodnega reda;

12. poudarja, da so pri trenutni krizi do izraza prišle omejitve Organizacije združenih narodov; poziva EU in njene države članice, naj si močno prizadevajo za reformo Varnostnega sveta, vključno s prepovedjo pravice do veta v primeru množičnih grozodejstev;
13. poudarja, da globalne strategije EU, ki jo je v juniju 2016 predstavila podpredsednica Komisije/visoka predstavnik, ne bo mogoče učinkovito izvajati brez odločnih zavez, pripadnosti, politične volje in vodenja držav članic; poudarja, da morajo države članice izvajanju te strategije nameniti ustrezne človeške in finančne vire, zlasti na bistvenih področjih preprečevanja konfliktov, varnosti in obrambe; poudarja praktične in finančne koristi nadaljnjega povezovanja evropskih obrambnih zmogljivosti;
14. pozdravlja namero o pripravi izvedbenega načrta za varnost in obrambo; poudarja, da bi bilo treba ta načrt dopolniti z belo knjigo, v kateri se za evropsko obrambo podrobno opredelijo raven ambicij, naloge, zahteve in prednostne naloge z vidika zmogljivosti; poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnik, naj v tesnem sodelovanju z državami članicami in Komisijo začne prednostno pripravljati takšno belo knjigo, da bi bili njeni prvi rezultati doseženi leta 2017;
15. pozdravlja predlog, da se vsako leto opravi refleksija o izvajanju strategije; meni, da bi bilo treba to refleksijo umestiti v okvir razprave v Parlamentu, ki bi bila ravno tako vsakoletna in bi temeljila na poročilu o izvajanju, ki bi ga pripravila podpredsednica Komisije/visoka predstavnik;
16. meni, da bi bilo treba globalno strategijo redno pregledovati in zagotoviti analizo o njenem izvajanju, in sicer vzporedno z volilnim ciklom in začetkom mandata vsake nove Komisije, da bi se preverilo, ali cilji in prednostne naloge iz strategije še vedno ustrezajo izzivom in grožnjam;
17. poudarja, da bi moralo zunanje delovanje EU temeljiti na treh stebrih: diplomaciji, razvoju in obrambi;

Prevzemanje odgovornosti za našo varnost: preprečevanje, obramba, odvrčanje, odzivanje

18. poudarja, da mora EU okrepiti svoje varnostne in obrambne zmogljivosti, saj bo lahko svoj celoten potencial globalne sile izkoristila le, če bo svojo mehko moč, pri kateri nima tekmecev, pospremila s trdo močjo kot delom celovitega pristopa EU; opozarja, da so močnejše in skupne civilne in vojaške zmogljivosti bistveni elementi, ki EU omogočajo celovito odzivanje na krize, izboljšanje odpornosti partnerskih držav in varovanje Evrope; ugotavlja, da v mednarodnih odnosih ponovno prevladuje politika moči, zato so obrambne zmogljivosti in zmogljivosti odvrčanja bistvenega pomena za naš vpliv v diplomatskih pogovorih; v zvezi s tem ponovno poudarja, da je treba okrepiti in poglobiti skupno varnostno in obrambno politiko, saj je edini realistični

način za krepitev naših vojaških zmogljivosti v času proračunskih omejitev povečanje sinergij s poglobljanjem obrambnega sodelovanja na podlagi potreb vseh držav članic in z usmerjanjem v naložbe; meni, da bi močnejše evropsko varnostno in obrambno sodelovanje vodilo v večjo učinkovitost, enotnost in uspešnost ter da bi EU in njene države članice le s takšnim globljim sodelovanjem pridobile potrebne tehnološke in industrijske zmogljivosti;

19. je prepričan, da je – glede na že tako premajhen proračun EU – potrebno tudi dodatno financiranje s strani držav članic za dodatna prizadevanja za operacije, upravne stroške, pripravljalne ukrepe in pilotne projekte v okviru skupne varnostne in obrambne politike, potrebna pa so tudi prizadevanja za izboljšanje sinergij; poziva Komisijo in države članice, naj izkoristijo priložnost sedanje revizije/pregleda večletnega finančnega okvira za obravnavanje proračunskih potreb za vse večje varnostne izzive; poziva države članice, naj povečajo svoje izdatke za obrambo, da bi dosegle cilje zveze NATO na področju zmogljivosti, ki zahtevajo, da se za obrambo namenita vsaj dva odstotka BDP; poudarja, da bi z boljšim usklajevanjem in manjšim prekrivanjem dejavnosti EU in držav članic ustvarili prihranke in omogočili prerazporeditev sredstev;
20. meni, da je bistvenega pomena, da se končno začnejo izvajati instrumenti iz Lizbonske pogodbe, zlasti stalno strukturirano sodelovanje; meni, da je prožen in vključujoč pristop, ki spodbuja odprto in proaktivno sodelovanje vseh držav članic, bistven pri izvajanju stalnega strukturiranega sodelovanja; pozdravlja skupni dokument obrambnih ministrov Francije in Nemčije o „prenovi SVOP“ in italijanski predlog „za močnejšo evropsko obrambo“ ter v celoti podpira cilj teh dokumentov kar zadeva pozitivno odločitev o vzpostavitvi stalnega strukturiranega sodelovanja na zasedanju Sveta za zunanje zadeve in obrambo novembra 2016; poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico, naj se postavi na čelo te pobude in drugih nedavnih predlogov za okrepitev SVOP, da se pripravi podlaga za sprejetje nadaljnjih ambicioznih odločitev o SVOP na zasedanju Sveta novembra 2016 za zunanje zadeve in obrambo ter zasedanju Evropskega sveta decembra 2016, vključno z:
 - oblikovanjem stalnega civilnega in vojaškega štaba z enako pomembnima vojaško zmogljivostjo za načrtovanje in izvajanje operacij (MPCC) ter civilno zmogljivostjo za načrtovanje in izvajanje operacij (CPCC), ki bi okrepil strateško in operativno načrtovanje v celotni fazi načrtovanja, povečal civilno–vojaško sodelovanje in izboljšal sposobnosti EU za hitro odzivanje na krize;
 - izboljšanjem orodij EU za hitro odzivanje, zlasti z dodatnimi izboljšavami uporabnosti bojnih skupin, operacionalizacijo člena 44 ter krepitvijo in pogostejšo uporabo enot Eurocorps za misije in operacije SVOP; □
 - razširitvijo skupnega financiranja operacij SVOP, tudi z nujno in temeljito revizijo mehanizma Athena, ki bi vključevala izjavo o bojnih skupinah, potrebna pa je, da se zagotovi, da se bodo lahko misije EU financirale s skupnimi sredstvi, ne pa da jih krijejo posamezne sodelujoče države članice, s čimer se odpravi mogoč razlog, zaradi katerega države članice niso pripravljene nameniti svojih sil;
 - vzpostavitvijo sestave Sveta za obrambo;
21. spodbuja pregled pristopa EU k civilnim misijam skupne varnostne in obrambne politike, in sicer z vidika narave intervencij, njihovih ciljev in sodelujočih oseb, da bi zagotovili, da so misije ustrezno zasnovane, izvajane in podprte; pozdravlja napredek,

- dosežen pri misijah in operacijah SVOP, kljub njihovim pomanjkljivostim; poziva k večji prožnosti finančnih pravil EU za podpiranje njenih sposobnosti odzivanja na krize in za izvajanje veljavnih določb Lizbonske pogodbe; podpira oblikovanje zagonskih sredstev za nujno financiranje začetnih faz vojaških operacij; meni, da bi se z novim, učinkovitejšim postopkom odločanja o vojaških misijah EU izboljšali prožnost in moč EU pri odzivanju na grožnje in krize, pri čemer priznava, da je treba odločitev o zagotovitvi sil za take misije sprejeti na ravni držav članic;
22. vztraja, da mora biti vsaka odločitev, ki vodi k vzpostavitvi evropske obrambne unije, vključno z razvojem večjega stalnega strukturiranega sodelovanja in oblikovanjem skupnih obrambnih instrumentov, sprejeta na podlagi soglasja med državami članicami EU;
 23. obžaluje, da Komisija, ESZD, EDA in države članice še niso v celoti izvedle obsežnih nalog, določenih na Svetu za zunanje zadeve novembra 2013 in Evropskih svetih leta 2013 in leta 2015; poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico in komisarko za notranji trg, industrijo, podjetništvo ter mala in srednja podjetja, naj Parlamentu predstavi oceno izvajanja predhodnih sklepov, preden predlagata nove naloge; spodbuja pospešitev sedanjega dela na akcijskem načrtu za evropsko obrambo in prizadevanja Komisije za maksimiranje sodelovanja na področju obrambe, tudi s spodbudami na področjih, kot so notranji trg in javna naročila ter raziskovalna, prometna, vesoljska, kibernetika, energetska in industrijska politika; je seznanjen s predlogom francoskega predsednika o evropskem skladu za varnost in obrambo ter podpira razvoj novih in inovativnih konceptov financiranja in vlaganja, tudi prek Evropske investicijske banke in javno-zasebnih partnerstev;
 24. opazuje, da so potrebni več usklajevanja in jasnejše izbire glede tega, katere zmogljivosti vzdrževati, da bi se lahko države članice specializirale za določene zmogljivosti, saj se sicer soočajo s težavami, ko poskušajo vzdrževati širok niz povsem operativnih obrambnih zmogljivosti; poudarja praktične in finančne koristi nadaljnjega povezovanja evropskih obrambnih zmogljivosti in je seznanjen z različnimi aktualnimi pobudami na tem področju, ki bi jih bilo treba umestiti v širši okvir, da bi oblikovali pametni časovni načrt; podpira predloge o „evropskem semestru za obrambna vprašanja“ in poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico, naj glede tega predstavi konkretne predloge; meni, da je interoperabilnost bistvena, če želimo doseči večjo združljivost in povezanost sil držav članic; spodbuja države članice, naj iščejo nadaljnje možnosti za skupno nabavo, ohranjanje ter vzdrževanje sil in materiala;
 25. pozitivno ocenjuje vlogo Evropske obrambne agencije pri spodbujanju in usklajevanju razvoja zmogljivosti ter poziva h krepitvi te agencije, zlasti s povečanjem njenega proračuna; vztraja, da bi bilo treba stroške za zaposlene in tekoče stroške agencije kriti iz proračuna Unije; poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico in države članice, naj pregledajo organizacijo, postopke in pretekle dejavnosti EDA;
 26. opozarja, da mora Evropa ohraniti konkurenčno in inovativno industrijsko in tehnološko podlago, ki bo sposobna razvijati in proizvajati zahtevane zmogljivosti; opozarja, da sta povezan obrambni trg in utrditev evropske obrambne industrije nujno potrebna za ekonomije obsega in boljšo učinkovitost;
 27. pozdravlja predlog predsednika Junckerja, da se ustanovi evropski obrambni sklad za spodbujanje raziskav in inovacij; pozdravlja sedanje delo v zvezi z oblikovanjem pripravljanih ukrepov za obrambne raziskave, čemur bi moral v naslednjem večletnem

finančnem okviru slediti večji namenski evropski program za obrambne raziskave, ki bi ga financirala EU, države članice pa bi zagotovile dodatne finančne vire;

28. poziva k dejavnejši vlogi EU na področju razorožitve, neširjenja in nadzora orožja; poziva Svet, naj podpredsednici Komisije/visoki predstavnici omogoči opravljanje dejavnejše vloge pri reševanju konfliktov in vzpostavljanju miru;
29. opozarja, da se v globalni strategiji EU poziva k naložbam v preprečevanje konfliktov, Komisija in Svet pa sta dejansko predlagala obsežno zmanjšanje sredstev v proračunu za leto 2017 za edini instrument EU za preprečevanje konfliktov (instrument za prispevanje k stabilnosti in miru (IcSP)); poudarja, da je treba, glede na številne varnostne izzive v evropskem sosedstvu in drugje, povečati prizadevanja na področju preprečevanja konfliktov, mediacije in sprave;
30. priznava, da sta notranja in zunanja varnost vedno bolj medsebojno odvisni, in meni, da je zaradi sedanjih varnostnih izzivov potrebna temeljita kritična analiza naših varnostnih politik, da bi oblikovali skladno in enotno politiko, ki bi zajemala tako notranjo kot zunanjo razsežnost, vključno z vidiki, kot so boj proti terorizmu, kibernetika varnost, energetska varnost, hibridne grožnje, strateško komuniciranje in kritična infrastruktura; poziva varnostne službe držav članic, naj okrepijo usklajevanje in sodelovanje ter povečajo izmenjavo obveščevalnih podatkov in informacij, vse države članice pa poziva, naj spoštujejo svojo zakonsko obveznost izmenjave obveščevalnih podatkov z Europolom in Eurojustom v boju proti terorizmu in organiziranemu kriminalu; poziva EU, naj dodatno okrepi svoje sodelovanje in izmenjave obveščevalnih podatkov s tretjimi državami v boju proti terorizmu in organiziranemu kriminalu, ob tem pa naj spoštuje mednarodno humanitarno pravo in mednarodno pravo človekovih pravic; pozitivno ocenjuje začetek delovanja Evropske agencije za mejno in obalno stražo;
31. pozdravlja skupno izjavo o sodelovanju med zvezo NATO in EU, sprejeto na vrhu v Varšavi; v celoti podpira poglobljeno sodelovanje med zvezo NATO in EU na področjih kibernetike varnosti, migracij, strateškega komuniciranja in odzivanja na hibridne grožnje; poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico, naj do konca leta 2016 predstavi posebne predloge za nadaljnje korake na podlagi skupne izjave iz Varšave; je prepričan, da je zveza NATO bistvenega pomena za kolektivno varnost Evrope, in obenem vztraja, da bi morala EU vzdrževati ustrezne zmogljivosti za odzivanje; opozarja, da se močnejša zveza NATO in močnejša EU medsebojno krepi in dopolnjujeta; pozdravlja zavezo globalne strategije EU zvezi NATO kot temelju evropske kolektivne varnosti; poudarja, da bi morala EU čim boljje izkoristiti razpoložljive vire za varnost in obrambo ter se izogniti morebitnemu podvajanju; meni tudi, da morajo EU in države članice tesneje sodelovati z zvezo NATO, da bi zagotovili dopolnjevanje in medsebojno krepitev pobude zveze NATO Pametna obramba in pobude EU o združevanju in souporabi;
32. poudarja, da je varnost držav članic EU nedeljiva in da morajo v skladu s členom 42(7) PEU vse države članice uživati enako raven varnosti, zato bi morale sorazmerno enako skrbeti za varnost EU in sodelovati pri njenem zagotavljanju ter izpolnjevati dane zaveze; nadalje ugotavlja, da v skladu z navedenim členom to ne vpliva na posebno naravo varnostne in obrambne politike posameznih držav članic;
33. priznava, da je treba poiskati kreativne rešitve za sodelovanje med EU in Združenim kraljestvom na področju SZVP/SVOP;

34. meni, da je bistvenega pomena okrepiti evropsko varnostno strukturo, ki temelji na Helsinški sklepni listini iz leta 1975 in njenih štirih „košarah“ ter jo je rusko nezakonito vojaško posredovanje na Krimu in v vzhodni Ukrajini resno ogrozilo;
35. meni, da je nastopil čas za določitev nove, bolj realistične strategije za odnose EU z Rusijo, ki bo temeljila na verodostojnem odvrčanju, a tudi na dialogu glede področij v skupnem interesu, kot so boj proti terorizmu, neširjenje orožja in trgovina; hkrati poudarja, da je pomembno vlagati več v podporo ruski civilni družbi in sodelovanje z njo, da bi okrepili dolgoročno podlago za odnose med EU in Rusijo; poudarja, da so bile sankcije potrebne kot odziv na rusko agresijo v Ukrajini in da so se izkazale kot učinkovito sredstvo za odvrčanje njene nadaljnje agresije v tej državi; opozarja, da je popolno izvajanje sporazumov iz Minska pogoj za prekinitev tozadevnih sankcij; v celoti podpira uvedbo restriktivnih ukrepov EU proti posameznikom in subjektom v Rusiji kot odgovor na nezakonito priključitev Krima in namerno destabilizacijo Ukrajine ter vztraja, da bi morala EU ohraniti možnost uvajanja nadaljnjih postopnih sankcij, zlasti zoper visokotehnološke proizvode v sektorjih nafte in plina, informacijske tehnologije in oborožitve, če bo Rusija še naprej kršila mednarodno pravo; meni, da je izboljšanje odnosov v skupnem interesu EU in Rusije, pod pogojem, da se spoštuje mednarodno pravo;
36. poziva države članice EU in mednarodno skupnost, naj soglasno in jasno sporočijo ruski vladi, da bodo imela njena dejanja svojo ceno in posledice; zahteva tudi pomiritev sedanjih napetosti in vztraja, naj EU in države članice sodelujejo z mednarodnimi partnericami pri diplomatskih, političnih in gospodarskih pritiskih na rusko vlado, naj preneha z agresijo; pozdravlja odločitve, ki jih je v zvezi s tem sprejel vrh zveze NATO v Varšavi; poudarja svojo zavezanost enotnosti, suverenosti in ozemeljski celovitosti Ukrajine; poudarja, da volitve na zasedenih ozemljih Krima niso bile veljavne;
37. meni, da je pomembno najti poti za zmanjšanje sedanjih napetosti in za začetek konstruktivnega dialoga z Rusijo, da bi se opredelili ukrepi za zmanjšanje tveganja nevarnih nesporazumov in napačnih presojev; poudarja pomen večje vzajemne preglednosti vojaških dejavnosti, da bi se preprečili incidenti z Rusijo v zraku in na morju, ter potrebo po razvoju skupnih standardov za obvladovanje morebitnih nesreč in incidentov; meni, da so vojaški poleti brez aktivnih transponderjev, pri katerih ni pripravljenosti za sodelovanje, resna grožnja za civilno letalstvo in da je treba pripraviti ukrepe za čim bolj zgodnje odkrivanje takšnih poletov ter poiskati mednarodno pot za odpravo takšnih varnostnih tveganj; meni tudi, da sodelovanje z Rusijo v zvezi z nedavnim jedrskim dogovorom z Iranom daje upanje za izboljšanje odnosov na drugih področjih, vključno z zvezo NATO, da bi ublažili napetosti, na primer ob Baltiku, v Siriji in Ukrajini;
38. poziva EU, naj okrepi sodelovanje z državami vzhodnega partnerstva, da bi se okrepile njihove demokratične institucije, odpornost in neodvisnost, tudi z ambicioznimi celovitimi misijami SVOP, katerih naloga bi bila povečanje varnosti in stabilnosti; poziva EU, naj odigra dejavnejšo in učinkovitejšo vlogo pri reševanju konfliktov in vzpostavljanju miru; poziva države članice, naj povečajo pomoč Ukrajini, tudi z ustreznimi obrambnimi sistemi, da bi se odvrnilo vojaško zaostrovanje na vzhodu države, naj projektno skupino EU East StratCom spremenijo v trajno strukturo EU in naj ji za boljše delovanje dodelijo ustrezne kadrovske in finančne vire; podpira tudi želje teh držav po vstopu v EU in program reform na področjih, kot so pravna država, gospodarstvo, javna uprava, boj proti korupciji in varstvo manjšin;

39. opozarja na zavezo EU glede partnerjev v njeni bližini in glede podpiranja socialnih in političnih reform, utrjevanja pravne države, varovanja človekovih pravic in spodbujanja gospodarskega razvoja kot najboljših načinov za krepitev mednarodnega reda in zagotavljanje stabilnosti njenega sosodstva; priznava, da politik EU ne bi smela imeti enotnega pristopa za vse, temveč bi morala biti prožnejše in bolj odzivna na spreminjajoče se razmere v vzhodnem in južnem sosodstvu EU; vseeno ugotavlja, da revidirani evropski instrument sosodstva ni dosegel svojih ciljev, zlasti ne v zvezi z načelom „več za več“; spodbuja pristop, da bi se v zvezi z državami, ki nazadujejo v smislu upravljanja, demokracije in človekovih pravic, razmislilo o politiki „manj za manj“;
40. poudarja, da je poglobljanje odnosov z ZDA in Kanado v strateškem interesu EU, obenem pa je za EU pomembna tudi krepitev odnosov s Srednjo in Južno Ameriko, ne le zaradi krepitve dvoregionalnega partnerstva, temveč tudi zaradi skupnega spopadanja s pomembnimi svetovnimi izzivi; priznava, da je EU daleč najpomembnejša gospodarska partnerica ZDA in obratno, obe pa sta ključni mednarodni zaveznici tako na dvostranski ravni kot prek zveze NATO in na področjih, kot so jedrski dogovor z Iranom, Sirija in Ukrajina; v tem smislu spodbuja EU in njene države članice, naj zagotovijo nadaljevanje tega odnosa na podlagi skupnih vrednot po predsedniških volitvah v ZDA novembra 2016;

Gradnja odpornosti in vlaganje v resnično celosten pristop: razvijanje, podpiranje in krepitev

41. poudarja, da mora biti zagotavljanje miru in stabilnosti na naši celini, v našem sosodstvu in v Afriki sedaj v središču evropskih ukrepov; priznava, da trajnostni razvoj ni mogoč brez varnosti ter da je trajnostni razvoj pogoj za varnost, stabilnost, socialno pravičnost in demokracijo; meni, da se je treba spoprijeti z izvirnimi vzroki nestabilnosti ter prisilnih in neurejenih migracij, torej z revščino, pomanjkanjem ekonomskih priložnosti, oboroženimi konflikti, slabim upravljanjem, podnebnimi spremembami, kršitvami človekovih pravic, neenakostjo in trgovinskimi politikami, ki teh izzivov ne rešujejo; meni, da varnost, gospodarski in socialni razvoj ter trgovina sodijo v isto vseobsegajočo strategijo in morajo upoštevati načelo skladnosti politik za razvoj iz člena 208 Lizbonske pogodbe; poziva k evropskim in mednarodnim ukrepom (OZN/G20) proti nezakonitim finančnim transferjem iz Afrike;
42. poudarja, da mora EU posebno pozornost nameniti izboljšanju življenjskih pogojev v svojem sosodstvu, pri tem pa uporabiti vsa razpoložljiva politična orodja, vključno s trgovino, razvojno pomočjo, okoljsko politiko in diplomacijo, pa tudi zmogljivosti za krizno upravljanje; v zvezi s tem pozdravlja novo partnerstvo na področju migracij in načrt za zunanje naložbe EU ter poziva, naj se mu omogoči sodelovanje pri izvajanju teh dveh instrumentov; poudarja, da je treba razviti nov pristop do Afrike, na podlagi vrednot in načel EU, ki bo zagotavljal boljše priložnosti za trgovino, naložbe, dostop do energije in gospodarsko rast ter podpiral afriške države pri gradnji demokratičnih, preglednih in učinkovitih institucij, pa tudi pri ukrepih za blažitev posledic podnebnih sprememb; je prepričan, da bi morala EU revidirati svojo razvojno in trgovinsko politiko in tako zagotoviti, da sta v skladu z njenimi vrednotami in da prispevata k tem ciljem; poziva EU in še posebej države članice, naj se borijo proti nezakonitim finančnim transferjem in občutno povečajo svoje finančne zaveze za regijo, tudi prek skrbniškega sklada za Afriko, načrta za zunanje naložbe in Evropskega razvojnega sklada; poudarja, da ima EU pomembno vlogo pri doseganju ciljev Agende 2030; meni, da bi imel lahko zasebni sektor pomembno vlogo pri razvoju, če bi deloval v pravno

zavezujočem okviru, ki bi opredeljeval odgovornost poslovnega sektorja glede spoštovanja človekovih, socialnih in okoljskih pravic;

43. priznava, da je EU dosegla mešane rezultate pri zagotavljanju pomoči žrtvam nesreč, beguncem in drugim, ki jo potrebujejo;
44. poudarja tudi potrebo po zaostritvi boja proti izvornim vzrokom, ki podžigajo terorizem in radikalizacijo, zaradi katerih so prizadeti predvsem zahodna Afrika, Sahel, Afriški rog in Bližnji vzhod in ki svoje dejavnosti v največji meri doslej usmerjata tudi v Evropo; poziva EU, naj skupaj z ZDA in drugimi mednarodnimi zavezniki začne usklajena diplomatska prizadevanja, da bi partnerice v regiji, kot so Turčija, Saudova Arabija in Iran, prepričala v potrebo po skupni in pravno utemeljeni strategiji za spoprijemanje s tem globalnim izzivom; nadalje spodbuja prizadevanja za sodelovanje in usklajevanje z drugimi državami v tem boju ter poziva državne in nedržavne akterje v regiji, naj ne podžigajo nadaljnjih sektaških in etničnih napetosti; izraža resno zaskrbljenost zaradi hudih kršitev mednarodnega humanitarnega prava in prava človekovih pravic v Jemnu, vključno z bombardiranjem pogrebne slovesnosti v Sani 8. oktobra 2016; zahteva takojšnjo neodvisno mednarodno preiskavo te in drugih kršitev mednarodnega humanitarnega prava in človekovih pravic; poziva EU in njene države članice, naj prekinejo vsakršno sodelovanje z Jemnom, dokler te kršitve ne bodo preiskane, odgovorni pa privedeni pred sodišče; zahteva takojšnjo odpravo blokade Jemna in poziva vse strani v konfliktu, naj ponovno vzpostavijo dialog in si prizadevajo za trajno premirje; vztraja, da konflikta ni mogoče rešiti po vojaški poti;
45. spodbuja oblikovanje tematskih okvirov, na podlagi katerih bi se predlagalo sodelovanje med EU, državami partnericami iz južnega sosedstva in glavnimi regionalnimi akterji, zlasti iz Afrike, pri regionalnih vprašanjih, kot so varnost, razvoj, energetika ali upravljanje migrantskih tokov; meni, da bi bilo naše sosedstvo odpornejše, če bi bilo organizirano v okviru regionalnega sodelovanja, ki bi omogočilo skupne odzive na izzive, povezane z migracijami, terorizmom in razvojem; zato poziva EU, naj si s svojimi sosedi v Magrebu prizadeva za oživitve in razvoj Unije arabskega Magreba;
46. opozarja, da so regija Sahel in druga povezana geografska območja prednostne regije za zagotovitev varnosti Evropske unije, in poudarja krhkost varnostnih razmer na teh območjih in mogoče posledice sedanjih nemirov; poziva EU, naj si prizadeva za okrepitev sodelovanja z državami severne Afrike in Sahela v boju proti širjenju terorističnih dejavnosti na območju Sahela in Sahare; poudarja, da lahko zelo težke življenjske razmere ponekod potisnejo del prebivalstva v iskanje alternativ v obliki islamskega terorizma; spodbuja razvoj skladne in trdne strategije za regijo Sahel, namenjene izboljšanju upravljanja, odgovornosti in legitimnosti državnih in regionalnih institucij, povečanju varnosti, boju proti radikalizaciji, trgovini z ljudmi, orožjem in mamili ter krepitvi gospodarskih in razvojnih politik; je prepričan, da je krepitev zmogljivosti regionalnih in podregionalnih organizacij, zlasti v Afriki, ključna za preprečevanje in reševanje konfliktov ter varnostno sodelovanje; poudarja, da mora pravo rešitev za te varnostne razmere podati EU, in sicer ne le v gospodarskem, temveč tudi v političnem in vojaškem smislu;
47. poudarja, da je pomembno najti trajnostno rešitev za konflikt v Siriji v skladu s procesom tranzicije, določenim v ženevskem sporočilu in resoluciji Varnostnega sveta OZN 2254(2015); podpira prizadevanja pod vodstvom OZN, s katerimi se želi doseči, da bi se začele vse strani v sirskega konfliktu pogajati o vseobsegajoči politični rešitvi; poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico, naj nujno pripravi evropsko

strategijo za Sirijo; je prepričan, da dvostranska pogajanja med Rusijo in Združenimi državami ne bodo zadostovala za trajen odziv na sirska krizo; poziva EU, naj opusti svojo naravnost diplomatske osamitve in uporabi svoj vpliv pri ključnih akterjih, kot so Iran, Saudova Arabija, Turčija, Katar in Rusija, in poskuša zagotoviti, da bodo zavzeli konstruktivno stališče ter ne bodo prispevali k nadaljnjemu zaostrovanju razmer; še naprej poziva vse članice Varnostnega sveta OZN, naj prevzamejo svojo odgovornost glede te krize; opozarja, da so Rusija in druge države večkrat uporabile možnost veta v Varnostnem svetu OZN, in meni, da je to v nasprotju z mednarodnimi prizadevanji za mir in reševanje konfliktov v Siriji in tamkajšnji regiji; poudarja, da bi bilo treba razmisliti o uporabi sankcij proti vsem posameznikom in subjektom, ki so vpleteni v zločine proti človeštvu v Siriji; izraža resno zaskrbljenost zaradi množičnih in močno razširjenih kršitev mednarodnega humanitarnega prava in prava človekovih pravic s strani vseh udeležencev sirskega konflikta ter poudarja, da je treba zagotoviti odgovornost za takšne zlorabe; ponovno poudarja, da podpira sosede Sirije, ki se soočajo z velikanskimi izzivi nastanitve milijonov beguncev; ponovno poudarja, da podpira neodvisnost, ozemeljsko celovitost in suverenost Iraka in Sirije, kjer se v celoti spoštujejo pravice vseh etničnih in verskih skupin;

48. priznava vlogo Turčije kot pomembnega partnerja pri reševanju konflikta v Siriji, v boju proti Islamski državi/Daišu v Siriji in Iraku ter pri migracijski krizi; odločno obsoja poskus vojaškega udara zoper demokratično izvoljeno vlado Turčije; spodbuja turško vlado, naj v skladu s svojimi zavezami kot članica Sveta Evrope varuje ustavni red, obenem pa poudarja pomen spoštovanja človekovih pravic, pravne države, svobode izražanja ter neodvisnosti sodstva in medijev v času po poskusu državnega udara; poudarja, da bi morala Turčija tesno sodelovati s Svetom Evrope, da bi zagotovila spoštovanje pravne države v vseh postopkih; je zaskrbljen zaradi represivne narave in obsega čistk, ki so se začele po poskusu državnega udara in zaradi katere so se razmere na področju temeljnih svoboščin in človekovih pravic v Turčiji močno poslabšale; je še posebej zaskrbljen zaradi rastočega števila primerov prekomerne uporabe sile s strani policije in slabega ravnanja s priprtimi osebami, nekaznovanja kršitev človekovih pravic, ki se nadaljuje, ter omejevanja neodvisnosti sodstva;
49. poudarja, da je treba konflikt na Bližnjem vzhodu rešiti z oblikovanjem dveh držav – na podlagi meril iz sklepov Sveta julija 2014 – in s tem zagotoviti varnost države Izrael in palestinsko državo, ki bo sposobna preživeti, in sicer na podlagi meja iz leta 1967, ter razrešiti vsa vprašanja dokončnega statusa, da se konflikt konča; poziva EU, naj prevzame svojo odgovornost in postane resnični akter in pospeševalec v diplomatskem procesu; poziva institucije EU in države članice, naj sprejmejo nujne ukrepe, da bi zaščitile uresničljivost rešitve, ki temelji na soobstoju dveh držav, in naj ustvarijo pozitivno dinamiko, ki bo privedla do pravih mirovnih pogajanj; poziva izraelske oblasti, naj nemudoma prenehajo z izvajanjem svoje politike naseljevanja in vrnejo zadeve v prejšnje stanje; poudarja, da morajo vse strani v vseh okoliščinah spoštovati mednarodno pravo na področju človekovih pravic in mednarodno humanitarno pravo, kar je še vedno osnovni pogoj za doseg pravičnega in trajnega miru; poudarja pomen zagotavljanja skladnosti politike EU v primerih zasedbe ali priključitve ozemlja;
50. je prepričan, da je boj proti trgovcem z ljudmi mogoč le ob sodelovanju – ki temelji na spoštovanju človekovih pravic – z državami na drugi strani Sredozemlja in v Afriki kot celoti, ter glede tega meni, da morajo EU in njene države članice sodelovati z mednarodnimi partnerji pri obravnavi dejavnikov, ki ljudi potiskajo v migracije;
51. odločno podpira krepitev odgovornosti varovanja kot pomembnega vodilnega načela pri

prizadevanjih Evropske unije in držav članic na področju celotnega spektra konfliktov, pa tudi človekovih pravic in razvoja;

Moč evropske diplomacije: znanje, delovanje in učinek

52. izpostavlja izjemen potencial EU kot diplomatske supersile, ki temelji na široki paleti instrumentov, s katerimi razpolagamo, in naši normativni moči na področju demokracije, svobode in človekovih pravic; v zvezi s tem želi poudariti osrednjo usklajevalno vlogo podpredsednice Komisije/visoke predstavnice, Evropske službe za zunanje delovanje in delegacij EU v tretjih državah;
53. meni, da bi bilo treba posvetiti posebno pozornost preprečevanju konfliktov, obravnavanju izvirnih vzrokov za nestabilnost in zagotavljanju človekove varnosti; priznava, da so zgodnji preventivni ukrepi proti dolgoročnim tveganjem nasilnih konfliktov učinkovitejši, manj zamudni in cenejši kot mirovne operacije; poziva EU, naj pokaže politično vodstvo v preventivni diplomaciji in mediaciji v konfliktih; v zvezi s tem pozdravlja vlogo sistema EU za zgodnje opozarjanje na konflikte, skupine ESZD za podporo mediaciji in Evropskega mirovnega inštituta; poziva k nadaljnjemu razvoju zmogljivosti EU za preprečevanje konfliktov in mediacijo; poudarja, da je sodelovanje žensk v pogajanjih za reševanje sporov ključno za spodbujanje pravic in participacijo žensk ter da je to prvi korak k njihovi polni vključenosti v prihodnje procese tranzicije; poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico in Komisijo, naj povečata finančne in upravne vire, namenjene mediaciji, dialogu, spravi in odzivanju na krize; poziva države članice, naj dosledno upoštevajo pravila, ki so bila določena s skupnim stališčem EU o izvozu orožja, ter prenehajo s trgovino z orožjem s tretjimi državami, ki ne izpolnjujejo naštetih meril; vztraja, naj EU okrepi politični dialog in sodelovanje na področju razoroževanja, neširjenja in nadzora orožja;
54. močno spodbuja nadaljnja pogajanja o ponovni združitvi Cipra, da bi se dosegel hiter in uspešen zaključek;
55. meni, da morajo Evropska unija in njene države članice razviti učinkovito zunanjo, varnostno in obrambno politiko, ki bo spoštovala nacionalne interese in si tudi prizadevala za sodelovanje z mednarodnimi partnerji, Združenimi narodi, nevladnimi organizacijami, zagovorniki človekovih pravic in drugimi pri skupnih vprašanjih ter z namenom spodbujanja miru, blaginje in stabilnosti po vsem svetu; poudarja potrebo po tesnem sodelovanju z drugimi globalnimi in regionalnimi silami glede globalnih groženj in izzivov; še posebej poudarja izjemen pomen čezatlantskih odnosov, ki temeljijo na skupnih interesih in vrednotah; poudarja, da bi morala biti oživitev teh strateških partnerstev, ki naj bi se preobrazila v učinkovit instrument zunanje politike, prednostna naloga EU;
56. meni, da bi morala EU izboljšati in okrepiti svoja diplomatska prizadevanja v Aziji, tudi z združenjem ASEAN, da bi prispevala k večji stabilnosti in varnosti v konfliktnih območjih, kjer so se napetosti obnovile, pri tem pa tesno sodelovati s partnerji v regiji in spoštovati mednarodno pravo, tudi v Južnokitajskem morju in Indijskem oceanu, ter da bi obravnavala vprašanja v zvezi z varstvom človekovih pravic in pravno državo; je seznanjen, da mora EU nadaljevati s podporo razvoju miroljubnih odnosov med Kitajsko in njenimi sosedami ob Južnokitajskem morju, vključno z Vietnamom, Tajvanom in Filipini, prek konstruktivnih dvostranskih in vključujočih večstranskih mehanizmov; meni, da krepitev in obnova struktur mednarodnega reda nista mogoči brez Azije in še posebej Kitajske; poudarja, da mora odnos med EU in Kitajsko glede na

svetovne ambicije Kitajske preseči gospodarske vezi ter postati celovitejši in osredotočen na vlogo Kitajske v OZN, njen vpliv v regionalnih konfliktih v njenem sosedstvu ter njen prispevek pri obravnavanju globalnih izzivov;

57. poziva Evropsko unijo, naj se v gospodarskem, človeškem in vojaškem smislu ne odreče povsem območjem, ki imajo trenutno manjšo strateško vrednost, a bi lahko v prihodnosti postala pomembna, kot so srednja Azija, podsaharska Afrika in Arktika, in ki jim druge svetovne sile namenjuje posebno pozornost;
58. opozarja na pomen normativne moči Evrope in poziva k nadaljnji krepitvi kulturne in znanstvene diplomacije EU, da bi se onkraj naših meja projicirale in podpirale evropska moč in vrednote; poudarja tudi moč gospodarske diplomacije, med drugim sankcij kot orodja za uveljavljanje politik EU;
59. poudarja vlogo parlamentarne diplomacije pri krepitvi političnega sodelovanja s partnericami EU;
60. poudarja potrebo po okrepljeni vlogi nacionalnih parlamentov pri izvajanju skupne zunanje in varnostne politike, tudi prek poglobljenega sodelovanja med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti na področjih zunanje in varnostne politike EU;
61. poudarja vlogo nedržavnih akterjev in organizacij civilne družbe kot akterjev v diplomaciji in ključnih partnerjev EU ter pomen pomoči EU tem akterjem in sodelovanja z njimi;
62. poudarja, da je treba pospešiti utrditev povsem evropske diplomatske službe in še posebej okrepiti njeno tematsko strokovno znanje ter strateško načrtovanje politik in napovedovanje, pa tudi obveščevalne vidike; meni, da je prav tako pomembno predstavištvom ESZD na kriznih območjih dati konzularno vlogo, da bi pomagala državljanom EU; vztraja, da je v ESZD, tudi na vodilnih položajih, potrebno pošteno ravnotežje med diplomati, ki jih napotijo države članice, in uradniki EU;
63. poudarja, da finančna sredstva, ki so na voljo za zunanje delovanje EU, niso sorazmerna z izzivi, s katerimi se soočamo; zato poziva, naj se med prihajajočim vmesnim pregledom občutno povečajo sredstva, ki so na voljo v okviru razdelka IV večletnega finančnega okvira;
64. poziva k več odgovornosti in preglednosti, zlasti kar zadeva pogajanja o mednarodnih sporazumih;
65. globoko obžaluje, da so za SZVP namenjena le omejena proračunska sredstva v višini približno 320 milijonov EUR (0,2 % proračuna EU), ter poziva k boljšemu upravljanju finančnih tokov za izvrševanje tega proračuna; poudarja, da so bila dodeljena proračunska sredstva za leto 2016 na enaki ravni kot v letu 2015 in da je konec marca 2016 razlika do zgornje meje znašala 170 milijonov EUR, potem ko je bilo odobrenih dodatnih 5 milijonov EUR za varnostne ukrepe misije EUCAP Sahel Mali ter 10 milijonov EUR za misijo EUBAM v Libiji; je zaskrbljen, ker je na voljo premalo sredstev za obveznosti, ki jih bo treba izpolniti v letu 2016, pri čemer bo samo za nadaljevanje misij, ki se bodo v tem letu končale, potreben dodaten proračun v višini 169 milijonov EUR;
66. opozarja na pomembno vlogo kulture v zunanji politiki EU pri spodbujanju dialoga ter vzajemnega razumevanja in učenja; poudarja, da lahko usmerjene kulturne in

izobraževalne politike podpirajo ključne cilje zunanje in varnostne politike EU ter prispevajo h krepitvi demokracije, pravne države in varstva človekovih pravic; ponovno poudarja vlogo medkulturnega in medverskega dialoga v boju proti ekstremizmu, radikalizaciji in marginalizaciji; poziva Komisijo in ESZD, naj kulturno diplomacijo in medkulturni dialog upoštevata v instrumentih EU za zunanje odnose in razvojni agendi EU; poziva ESZD in delegacije EU po vsem svetu, naj v vseh predstavništvih EU v partnerskih tretjih državah imenujejo kulturne atašeje; opozarja tudi na odločilno vlogo izobraževanja pri spodbujanju državljanstva in medkulturnih veščin, pa tudi ustvarjanju boljših gospodarskih obetov in izboljševanju zdravja; spodbuja prizadevanja Komisije, da bi povečala vlogo znanstvenega in raziskovalnega sodelovanja kot orodja mehke moči v evropskih zunanjih odnosih; poudarja, da lahko znanstvene izmenjave prispevajo k utrjevanju koalicij in reševanju konfliktov, zlasti v odnosih s sosedskimi državami EU;

o

o o

67. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Svetu in Komisiji.